

МУРОЧИАТНОМАИ ПРЕЗИДЕНТ БА ОЛИЙ МАЧЛИС – ДАР ОИНАИ АФКОРИ УМУМ

(Аввалаш дар сах. 1).

Тибқи ақидаи 56,3 фоизи шаҳрвандоне, ки дар пурсиш иштирок кардаанд, ташаббу-сҳои сарвари давлат дар самти баланд бардоштани фазлонокии иҷтимоиву сийёси ва иҷтимоии занон, фароҳам овардани шароит барои татбиқи худ дар соҳаҳои гуногун, таъмини риоии ҳуқуқ ва манфиатҳои қонунии онҳо аҳамияти муҳим дорад.

баланд бардоштани даромади кормандони тиб ва тақими нуфузи онҳо дар чомае аҳамияти махсус медиҳад. Шаҳрвандон пешниҳоди сарвари давлатро дар бораи зарурати ҷорӣ кардани назорат аз болои гардиши доруворӣ, манъ кардани гардиши маҳсулоти қалбаки ва ташкили системаи назорати воқеии дору дастгирӣ мекунанд.

Тадқиқоти телефонӣ нишон дод, ки 49,2 фоизи аҳолии Ўзбекистон чораҳо дар самти пурзӯр гардондани ҷой ва нақши мақомоти худидоракунии шаҳрвандон дар чомае, баланд бардоштани аҳамият ва нуфузи маҳаллаҳо дар ташаккул додани муҳити эҳтиром ва ҳамбастагии мутақобила, хифз ва рушди арзишҳои миллӣ ва умумибашарӣ муҳим мешуморанд.

Дар чараёни таҳқиқот 53,9 фоизи шаҳрвандон изҳор карданд, ки вазифаҳои оид ба рушди сайёҳӣ, аз ҷумла ҳаҷ ва тибб тасдиқ мекунанд. Респондентҳо зарурати ба рӯйхати мероси модӣ ва байримоидии фарҳангии ЮНЕСКО дохил намудани объекти нави Ўзбекистонро қомилан дастгирӣ мекунанд.

Тибқи 49,3 фоизи пурсидашудагон пешниҳоди роҳбари давлат дар бораи он, ки шахсон бешафранд — тақрибан 50 ҳазор нафар, ки то соли 1995 ба мамлақати мо омаданд, шаҳрвандии Ўзбекистонро мегиранд, аҳамияти махсус дорад.

Иштирокчиёни пурсиши телефонӣ бовар доранд, ки Президент ба ҳифзи саломати шаҳрвандон, ислохоти соҳаи ниғдорони тандурустӣ, баланд бардоштани сифати хизматрасони тиббӣ ба аҳолии фароҳам овардани шароити муносиби қорӣ ва

Қабулу вохӯриҳои оммавӣ бо аҳолии аз он ҷумла, қавонон, ки бинобар супориши сарвари давлатомон гузаронда мешаванд, дар ошкор кардан ва барҳам додани мушкилоти муҳими маҳалло аҳамияти бузург доранд.

ДАР МҶИНОҚ ТАЪМИНОТИ ҚУВВАИ БАРҚ БЕҲТАР МЕГАРДАД

Дар яке аз ҷунин чорабиниҳо, ки дар ноҳияи Мўйноқ Ҷумҳурии Қароқалпоқистон таҳти роҳбарии мушовири Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Т. Худайбергенов гузаронда шуд, роҳбарони вазорату идораҳои мамлакатамон иштирок карда, бо мушкилоте, ки аҳолиро ба таъмиш меоваранд, шинос ва барои аз байн бардоштани онҳо таҳти назорати шахсонӣ масъули муҳлаташон муайян карда шуданд.

Аз ҷумла, барои таъмири майдони варзиши мактаби таълими Ҳамагонии 9-ум, ки дар нуқтаи аҳолинишинии Ҷамоати шаҳрвандони авули «Бузатов»-и ноҳия воқеъ гардидааст, масолеҳи зарурӣ расонда шуданд.

Боз як мушкилоте, ки аҳолии маскунӣ ин маҳалло ба таъмиш меоварад, ҳолати таъминоти қувваи барқ мебошад. Бо назардошти ин таҳти роҳбарии кормандони масъули ҷамъияти сахҳомии «Худудӣ электр тармоқлари» гуруҳи қорӣ ташаккул ёфт. Таъри ки маълум гардид, дар натиҷаи ба шиддати баланд қор кардани нуқтаҳои трансформатории деҳа ва сол аз сол зиёд шудани аҳолии ба баъзе хонаҳо иқтисоди қувваи барқ аз

Гармхонаи нави замонавӣ, ки дар назди заводи севенти Шерободи ҷамъияти сахҳомии «Комбинати металлургияи кўҳи Олмалик»-и ноҳияи Шеробод барпо гардидааст, дар асоси технологияҳои компютерӣ идора карда мешавад. Дар гармхонае, ки як гектар майдонро дар бар гирифтааст, барои содирот беш аз 21 ҳазор бех қўчати помидорӣ содиротӣ парвариш карда мешавад. Дар ин ҷо 25 нафар занону духтарон ва қавонони деҳоти Оқтош, Вандоб, Пошхўрд ва Тузқон бо шугл фаро гирифта шудаанд. Бино ба гуфти дастандаркорон ҳосили аввал дар арафаи ҷашни Наврўз ҷамъовари гардида, ба фармоишгариҳои хориҷӣ интиқол дода мешавад. Дар акс: дар гармхона.

Аксбардор: Ч. ҚЎЗИМУРОДОВ (ЎЗА).

CNN: Ўзбекистон – марвориди Осиёи Марказӣ

Ширкати расонаҳои амрикоии «Cable News Network» (CNN) мақолае нашр кард, ки дар бораи иқтисодӣ сайёҳии кишвари мо нақл мекунанд.

CNN пешсафи ҷаҳонӣ дар таълиқ ва паҳши маводҳои хабарӣ аст. Мавридӣ зикр аст, ки ин мавод дуҷумлаи нашри CNN дар бораи кишвари мо дар тўли як моҳи охир мебошад, ки ба имконияти сайёҳии Ўзбекистон, мероси таърихӣ ва фарҳангии халқи он, инчунин меъморӣҳои қадими Самарқанд, Бухоро ва Хева бахшида шудаанд.

Тибқи иттилои нашрияи амрикоӣ, дар гузаштаи Ўзбекистон «қалби тамоми ҷаҳон» буд. «Дар маркази Роҳи абрешими қорӣ дошта, тоҷиронро аз Чин ва Ҳиндустон ба баҳри Миёназамин, Ўзбекистон ҷалб карда, манбаи донош ва илм буда, дастовардҳои худро дар тамоми китъа паҳн мекард», нигоштааст CNN. «Алгебра аз Ўзбекистон дар асри X ба туфайли Муҳаммад ал-Хоразмӣ, тиб ва фалсафа ба шарофати Абӯалӣ Сино омадааст. Берунӣ, як марди боистеъдод буда, дар асри XI оид ба математика, антропология, астрология ва ҷуғрофия рисолаҳо навиштааст. Баъд аз асрҳои Улугбек, набераи Амир Темур, ин мавҷи доношро барои сохтани расадхонаи муосир астрономӣ дар қулъаи баланди Самарқанд истифода бурд» алоҳида таъкид менамояд нашрияи амрикоӣ. Дар мақола ба шахрҳои қадимаи Ўзбекистон диққати махсус дода шудааст: «сайёҳони тамоми ҷаҳон ба маҷмаи Ичан Қалъа дар Хева – як дурдонаи таърихи Ўзбекистон меоянд, ки онро ЮНЕСКО кайд менамояд ва бо меъморӣи таърихӣ баъди ғайрӣ гардонда шудааст – қабрҳои бенири сангин, ки бо содагии худ фарқ мекунанд, дар паҳлуи мадраса ва музейҳои ҷойиранд. Ин Ҳама қариб ба як майдони наворигии филм шабаҳ аст ва шояд ягона ҷо дар Ўзбекистон бошад, ки Ҳама ба қорвонсароӣҳои гузашта майли рафтанд мекунанд».

CNN инчунин ба хонандагонии худ хабарҳои худуди Қароқалпоқистонро муаррифӣ карда, кайд мекунанд, ки «дар Ҳамворӣи Ўлгорие мавҷуд будааст, ки мутааллиқ ба салтанати пуришафти зардушӣ буда, шояд қудрати аввалин дар ҷаҳон бошад, ки аз дарёи Ҳинд то Балқан дар Аврупо паҳн шудааст».

Тибқи иттилои ширкати ВАО Нуқуси муосир ба як шахрӣ бароҳат табдил ёфтааст, ки дар он Игор Савитский барои ҷамъовариҳои коллексияи қалони расмҳои авангард қор кардааст.

Илова бар ин, дар мавод ёдоварӣ мешавад, ки «абрешими қорӣ қисми босуръат рушдбанди таърихи Марғилон буд ва рӯйишӯи матоҳҳои дурахшон ба Русия, Форс, Константинопол, Ҳиндустон, Сурия, Арабистон, Италия ва

АИ «Дунё», ВАШИНГТОН.

Тақдимот

АДАБИЁТИ НАЗАРИЯВӢ БАРОИ ЖУРНАЛИСТОН

Дар чорабинии доир ба фаъолияти журналистон ё дар вохӯриҳо бо журналистони собиқадор бештар ёдрас мешуд, ки дар Ўзбекистон ба омода кардани журналистони бомаҳорат адабиёти илмиву назариявӣ қариб мавҷуд нест.

Аз ин рӯ бо супориши Маъмурияти Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон ба Оқоси ахбор ва коммуникатсияҳои оммавӣ бо ҳамкориҳои профессор-муаллимон Донишгоҳи журналистика ва коммуникатсияҳои оммавӣ, Донишгоҳи давлатии забонҳои ҷаҳон ва Донишгоҳи миллии дар муддати 5 моҳ маҷмӯи 10 ҷилдаи китоби илмиву оммавӣ барои соҳаи журналистика ба нашр омода карда шуд. Дар маросими муаррифии маҷмӯи оиди ҳар як ҷилди он: «Назариya, таърих ва рушди журналистика», «Ҳуқуқ ва ахлоқ журналистика», «Лингвистика ва таърих», «Журналистика махсус», «Сотсиология ва психология журналистика» ва ғайра суҳан рафт. Барои муайян кардани ҳар як ҷилд, боб ва мавзӯҳои он гуруҳи қорӣ иборат аз намоёндогони муассисаҳои таълими олии номбурда, Оқоси ахбори миллӣ, Телерадиокомпанияи миллии Ўзбекистон, Ассоциатсияи миллии воситаҳои ахбори оммавии электронӣ, Агенсияи ахбори «Дунё» ташкил карда шуд. Маҷмӯи мазкур солҳои донишҷӯямро ба ёд овард, – гуфт узви Сенати Олий Маҷлиси Маҳмудҷон Парпиев. Адабиёт оиди соҳаи ағлуштумор буд. Мо – донишҷӯён аз он бо навобат истифода мекунем. Ин мушкилоти со-

Набия НОДИРОВА, хабарнигори «Овози Тоҷик». Дар мақола ба шахрҳои қадимаи Ўзбекистон диққати махсус дода шудааст: «сайёҳони тамоми ҷаҳон ба маҷмаи Ичан Қалъа дар Хева – як дурдонаи таърихи Ўзбекистон меоянд, ки онро ЮНЕСКО кайд менамояд ва бо меъморӣи таърихӣ баъди ғайрӣ гардонда шудааст – қабрҳои бенири сангин, ки бо содагии худ фарқ мекунанд, дар паҳлуи мадраса ва музейҳои ҷойиранд. Ин Ҳама қариб ба як майдони наворигии филм шабаҳ аст ва шояд ягона ҷо дар Ўзбекистон бошад, ки Ҳама ба қорвонсароӣҳои гузашта майли рафтанд мекунанд».

Хабарҳо

Муҳокимаи Мурочиатнома бо иштироки қавонон

Дар Институти лоиҳасозӣ, барпо ва эксплуататсияи роҳҳои автомобилӣ Тошқанд аз ҷониби Қумитаи санаот, сохтмон ва савдои Палатаи қонунгузории Олий Маҷлиси Ҷумҳурии Ўзбекистон суҳбати даврий ташкил ва муҳимтарини масъалаҳо, ки дар Мурочиатномаи навбатии роҳбарӣ давлат ба парламент ба миён гузошта шуданд, мавриди гуфтугӯ қарор гирифтанд.

Дар чорабинӣ, ки таҳти мавзӯи «Ҳар як масъалаи Мурочиатнома – долузарб» рӯи қор омад, баромадунандагон мазмун, муҳият ва аҳамияти таърихи Мурочиатномаро шарҳ дода, таъкид сохтанд давлати мо барои ҳарҷониба қонёсозии нисзи қавонон, офаридани имконияти васеъ барои таҳсил ва ба-шуглфарогирии онҳо чораҳо меандешад. Гузариш бахшидани доираи фарогирии мактабҳои олий, ду баробар зиёд кардани грантҳои давлатӣ, ҷудо сохтани грантҳои алоҳида барои донишҷӯдӯхтарон, содда ва оптималасозии шартҳои қабул ба муассисаҳои таълими олий чун масъалаҳои муҳим дар маркази эътиборанд.

Дар доираи мулоқот бо халқ – суди сайёр

Қорҳои тарбиявӣ дар ҳабсхонаҳои самара бахшида ва гуруҳҳои махсус, ки аз ҳисоби муҳофизоти ҳуқуқ, ҳодимони идораҳои қорҳои дохилӣ ташкил ёфтаанд, дар ин бахш фаъолият мекунанд.

Маҳкумҳое, ки аз қарда пушаймон ва майл ба одоби ахлоқи ҳамида доранд, пеш аз муҳлат ба озодӣ бароварда мешаванд, ки ин нисзи нишон аз адалатнокии қонунҳои мост.

М. ШОДИЕВ, муҳбири «Овози Тоҷик».

Ҳоқими вилоти Фарғона Шуҳрат Фаниев бо як гуруҳи мутахассисони соҳаи таҳқиқоти тиббӣ ва соҳибқорони Исроиил ва Русия мулоқот намуд. Ӯ меҳмононро ба вилоти хайрамақдам гуфт ва иброз дошт, ки ташири онҳо барои беҳбуд ёфтани қорҳои соҳаи тандурустӣ, хоссатан, саломатии модару кўдак нақши муассир хоҳад дошт.

САЛОМАТИИ МОДАРУ КЎДАК – ДАР МАДДИ НАЗАР

Дар ин мулоқот мустаҳкам намудани саломатии модару кўдак ва таъмини таваллудхонаҳо бо дастгоҳҳои замонавӣ, ки барои солим ба дунё омадани тифлақон мусоидат хоҳанд кард, дар мевари гуфтугӯ қарор гирифт. Ҳамчунин, зими мулоқот аз он ёдоварӣ карда шуд, ки дар маркази вилоти Фарғона Ҳазинаи иҷтимоӣ «Модар ва кўдак» ифтитоҳ ёфтааст ва фаъолияти он бояд беш аз пеш тавсеа бахшида шавад.

Бори аввал аст, ки ба Ўзбекистон ва Фарғона шумо меоям. Аз ин сафар хеле хушқолам. Дар баробари овардани дастгоҳҳои замонавӣ тиббӣ, ки барои зоишгоҳ ва саломатии модару кўдак заруранд, мо ба тақмили касби мутахассисони тиббӣ низ машғул хоҳем шуд, – гуфт директори генералии ширкати «MVI medical centre» (Исроиил) Наталя Мелек.

Хонум Мелек афзуд, ки дар кишвари ӯ ба роҳ мондани хизмати тиббӣ хеле хуб ташкил шудааст ва умедвор аст, ки ҳамин қорро дар

Файзулло ИБРОҲИМОВ, вилоти ФАРҶОНА.

ШИРКАТИ «VORTEX» БО ЎЗБЕКИСТОН ҲАМКОРИРО БА РОҶ МЕМОНАД

Дар сафаротнаҳои Ўзбекистон барои кишварҳои Бенилюкс бо шариксозиҳои ҷамоаи ширкати «Vortex» (Малта) Сэм Борж вохӯрӣ ба амал омад.

Ҷонибох масъалаҳои ба роҳ мондани ҳамкориҳои соҳаҳои дўзандагии ин ҷамоаи бузургро бо Ўзбекистон, аз ҷумла, ҳамкорӣ оид ба истеҳсоли сарулибоси брендиҳои машҳурро дар мамлақати мо, содироти онҳо ва фурушашонро ба ретеллерҳои аврупоӣ баррасӣ карданд.

Ширкати «Vortex» соли 1964 аз ҷониби тоҷири малтагӣ С.Борж ҳамчун қорхонаи муштарак бо ширкати «Van Gils»-и Нидерланди ташкил гардид ва ба истеҳсоли сарулибосҳои баландисифати болопӯши мардон тахассус до-ро, он муҷовири брендҳои машҳури аврупоӣ ба шумор меравад.

Ширкат, ки ситодхонаи он дар Малта қарор дорад, дар Тунис соҳиби майдони худии истеҳсоли мебошад ва дар Чин қорхонаҳои муштарак дорад. Вай ҳамчунин ба фуруши сару либос ба Малта машғул мешавад, дар Британияи Кабир, Шведсия, Сербия, Русия, Полша ва Алҷазоир дорои шабакаҳои дўконҳои «Gagliardi» мебошад.

Дар чараёни вохӯрӣ муаррифии рушди соҳаи дўзандагии Ўзбекистон, иқлими сармоявӣ мамлақат, чораҳо, ки бинобар то ба дараҷаи ақалл қоҳиш додани соди-

АИ «Дунё», ШАҲРИ БРЮССЕЛ.

Ба пешвои зодрузи Алишер Навоӣ

МЕҲҶУ МУШТАРӢ

Яке аз муаллифони ин сатроҳ охири бор моҳи сентябри соли 2008 аз Самарқанд боздид карда буд. Дар толори театри ба номи Навоӣ 1150-солагии саромади адабиёти форсӣ-тоҷикӣ, устод Абӯабдуллоҳи Рӯдакӣро таҷлил менамунданд. Аз камина – намоҷандаи Панҷакент низ хоҳиш намуданд, ки суҳан гӯям. Аз ҷойгоҳи Устод Рӯдакӣ дар адабиёти ҷаҳон, яке аз нуқтаҳои муҳими пайванди азалии порсигӯни ду тарафи марз, фарзанди Панҷакент, он замон музофоти Самарқанд будани ӯ суҳан гуфтам, шеърҳои устодро қироат намудам, китобҳои ӯро, ки дар Тоҷикистон ба ифтихори ин ҷашнвора ба нашр расида буд, ба дӯстон тухфа кардам.

Он рӯз номи Мавлоно Абдурахмони Ҷомӣ ва Амир Алишер Навоӣ низ чун тимсоли дӯстию ду ҳалқ вироид забонҷӯ буд. Рафоқату дӯстию бузургони ду миллатро адабиётшинос тоҷик Али Муҳаммадӣ Хуросонӣ «Меҳру муштарӣ» гуфтааст. Воқеан, муносибати дӯстонаву равобитӣ адабии ин ду шоиру мутафаккири бузург аз ҷониби ховаршиносони русу тоҷик ва ўзбек тадқиқ шудааст. Тибқи ин тадқиқот равобитӣ бевоситаи Алишер Навоӣ бо Абдурахмони Ҷомӣ, ки чун олиму шоири тавоно ва пири тариқат шурхрат дошт, ба сифати шогирд ва мухлис дар Хирот соли 1464 оғоз гардида, то охири умри онҳо идома ёфтааст. Шогирду устод дар ҳама лаҳзаҳои умр паҳлуӣ яқдигар қарор доштанд.

Ба таъкиди Али Муҳаммадӣ Хуросонӣ «Хар гоҳ суҳан аз боби муҳити адабии фарҳангии нимаи дуими қарни XV Хирот равад, пеши назар дафъатан ҳеҷраҳои ду ситораи нурунӣ, ду муҷассамаи бузурги хирад, ду раҳнамои маъруфи адабиёту фарҳанги ин давра, ду заҳматқашу ҷонфидои ҳалқу миллат, симоҳои абадзинда – Абдурахмони Ҷомӣ ва Алишер Навоӣ падида меояд».

Бале, номи ин ду шахсияти бузург ба рамзи дӯстию халқҳои тоҷикӣ ўзбек таҷлил ёфтааст.

Мавлоно Абдурахмони Ҷомӣ дар ҳама қорҳое, ки вазиру шоир Алишер Навоӣ анҷом мекард, маслиҳатгару мушовир низ будааст. Устод Садриддин Айни навишта, ки борҳо Алишер Навоӣ аз дасти душманон ба танг омада, меҳост тарки дарбор намояд, «аммо ба ин кори ӯ Ҷомӣ розигӣ наметавонад ва ҳар чӣ ҳам бошад, дар дарбор ва дар мансабу вазорат будани ӯро барои мамлакат фойданок медонист».

Баъди тарки дарбор муносибати устоду шогирд боз ҳам қаринтар гашт ва Алишер Навоӣ ба фиркаи Нақшбандия, ки ба он устодаш роҳнамоӣ мекард, дохил шуд.

Алишер Навоӣ дар ҷанозаи фарзанди устодаш паҳлуӣ ӯ қарор дошт. Дар «Ҳамсат-ул-мутаҳайирин» чунин навишта: «Мавлоно Абдурахмони Ҷомӣ – он соҳибдиди бузургвор ва соҳибкамолӣ нубувватқардор, ин хоксори парешонрӯзгор бо илтифотҳои азим сарбаланд ва бо навозишҳои фароб арҷманд карда, дар байни абҳои ҷинсаш сарфароз, балки аз ҷиҳати башар мумтоз менамуданд».

Ба иқрори худӣ Алишер Навоӣ ӯ асархошро амалан бо маслиҳати устодаш

эҷод кардааст. Масалан, дар сабаби эҷоди «Ҳамса», ки ба таъкиди устод Айни «яке аз бехтарин намунаҳои адабиёти классики Шарқ аст» худӣ Алишер Навоӣ гуфта: *Форсӣ чун гашт дар эшон адо, Туркӣ кунан нест аҷаб ибтидо. Форс чу хурсанд шуд аз он гуҳар, Турк ҳам ар шод швад хубтар. Роҳбарӣ карда Низомӣ маро, Ёр швад Хусраву Ҷомӣ маро.*

(Тарҷумани устод Айни) Воқеан, Алишер Навоӣ таълимашро ба забони арабию форсӣ гирифта, аз худ осори зиёде ба форсӣ-тоҷикӣ бо тахаллуси Фонӣ боқӣ гузошта, ки адабиётшиноси фақид Аблоҳон Афсаҳзод дар рисолаи «Пайванди қарнҳо» баҳшида ба осори Навоӣ, онро аз 11 қасида, 485 ғазал, 36 китъа, 68 рубоӣ, 500 муаммо ва дигар анвои шеър иборат медонад. Ғазалҳои форсии Алишер Навоӣ ба таъкиди Афсаҳзод ҳеле дилҷаспанд. Ба ин байтҳо тавачҷӯх намоед:

Паймонаи май ҷӯён, рафтам сӯи майхона, Берун наравам э-он ҷо, пур нанмуда паймона.

Шайхони мувоҷотӣ, риндони хароботӣ, Ҷӯянд туро, ҷоно, дар каъбаву бутхона. Чунин мисолҳоро, ки намунаи ҳунари воли Алишер Навоӣ аст, зиёд овардан мумкин.

Ба таъкиди сарчашмаҳои Алишер Навоӣ ҳанӯз дар айёми ҷавонӣ аз осори Рӯдакӣ, Фирдавсӣ, Хайём, Низомӣ, Ҷомӣ, Аттор, Саъдӣ, Мавлоно Балхӣ, Амир Хисрав, Ҳофиз, Камол, Ҷомӣ беш аз 50 ҳазор байт аз ёд медонист. Алишер Навоӣ ҳанӯз дар понздаҳсолагии чун шоир шинохта шуда, ба ду забон – туркӣ ва форсӣ шеър мегуфта. Худи ӯ фармуда:

Маънии ширину рангинам ба туркӣ беҳад аст, Форсӣ ҳам лаълу дурхон самин, чун бингарӣ, Гӯиё дар растабозори суҳан бикшудаам, Як тараф дукони қаннодиву як сӯ заргарӣ.

Дар рӯзи вафоти Абдурахмони Ҷомӣ бошад, Алишер Навоӣ соҳибзао маҳсуб мешуд ва ин марги ҷонсӯро дар таркиббанди машхураш, ки бо матлаи зер оғоз меёбад, тасвир кардааст:

Хар дам аз анҷумани даҳр ҷафои дигар аст, Хар як аз анҷуми ӯ доғи балои дигар аст.

Ба рағми ҳама истибдоди таърихӣ мардуми ин ду диёр, ки замонро сарзамини воҳид доштанд, бо ҳам мезистанд. Умедро мо ба он аст, ки эҳёи рибатаи ҷамқорӣро, дӯстию қаробатро ба нафиа истиқлолияти харду кишвар бошад.

Ҳоло сокинони Панҷакент ҳамаҷуз аз дидори дӯстону ҳамзабони самарқандӣ баҳра мекунанд. Дар гузаргоҳи сарҳади Саразм-Чартеппа дар симои онҳо дӯстона мебинанд ва ҳамин тавр дӯстона пазиروي мекунанд.

М. ДҶСБОВ, Т. СОЛЕҶЗОДА,

шаҳри ПАНҶАКЕНТ.

ВАЗИФАҲОИ МУҲИМИ КИНОСОЗОН

Солҳои охир дар роҳи ривчи кинематографияи миллий низ қорҳои муҳим ба иҷро расонда шуданд. Барои ба дараҷаи талаботи замон тараққи додани соҳа, айни замон, қадимқон ҷиддӣ гузошта мешаванд. Кино, зимнан, баробари санъат будан ҳам сифати яке аз соҳаҳои муҳими санъат ҳам дар мустақамосии пояҳои иқтисодии мамлакат ва пешравии кишвар нақша босазо дорад.

Тӯли солҳое, ки сипарӣ гашт, филмҳои бадеӣ, ҳуҷҷатӣ, мультипликасионӣ ва бисёрқисмати, ки офарида шуданд, аз ҷиҳати микдор қобили тавачҷӯх бошанд ҳам, картинаҳое, ки воқеан ба дараҷаи санъат расидаанд, он қадар зиёд набуданд.

«Ўзбекфилм» як вақтҳо шурхати ҷаҳонӣ дошт. Аммо асарҳое, ки тӯли ду-се даҳсолаи охир офарида шуданд, ҳеле кам ба экранҳои ҷаҳон баромаданд. Дараҷаи филмҳои бадеӣ ҳуҷҷатӣ ва сериалҳои мо, ки дар ҷашнвораҳои байналхалқӣ аз сафи голибон ҷой гирифтаанд, чандон қаноатбахш нест. Қорғардонҳое, ки таҷрибаи кофӣ надоранд ё худ мутахассиси соҳа нестанд, низ ба филмофарӣ шурӯъ карданд. Оператор ва нақшофарони кучагии тасодуфӣ низ гоҳо ба ин қорҷам сохта, ба зиёд шудани рафтани картинаҳои бесифат, аз нигоҳи савия ва ба-

тавре ки як вақтҳо қорӣ буд, бояд аз галбери муҳимқоҳи гузаронида шаванд. Модоме ҳунарпешагон барои иҷроӣ як ё якчанд нақш аз санҷиш мегузаранд, ҳуб мешуд танҳо аз рӯи филмномаҳои кино офарида шавад, ки онҳо дар озмун-азназаргузарониҳо, ки махсус эълон мегарданд, голибӣ ба даст оранд.

Ҳаёт ё шӯрои бадеӣ, ки тақдирӣ асарҳо барои кино-ро муайян мекунанд, аз мутахассисони варзида таркиб ёфтани шарт. Роҳ гузоштан ба шиносбозӣ ё сӯиштифода аз вазифа чун дар соҳаҳои дигар ба пешравии кинематография низ ҳалал мерасонад.

Даҳсолаҳои охир кинотеатрҳо дар ақсар шаҳру дехоти ҷумҳурий аз эътибор дур монда, ду-се соли охир барои аз нав барқарор соختани онҳо қорҷаҳо андешида ва тамошобинон ба кинотеатрҳо ҷалб мегарданд.

Президентамон дар Мурочиатнома ба парламент, аз ҷумла, таъкид сохт дар соҳаи кинематография бояд рушди санъати муосирӣ филм, сохтани кинотеатрҳои нав ва эҷоди асарҳои баланд таъмин карда шавад.

Ба наздикӣ дар Ағенти миллии «Ўзбеккино» тахти мавзӯи «Кинои Ўзбек: вазифаҳои наватӣ ва истиқболнок, тамою-

лохи рушд» кинофорум баргузор ва дар он оиди зарурияти иҷроӣ вазифаҳои суҳан рафт, ки роҳбарӣ давлатӣ мо дар назди киносозони гузоштааст.

Барои тарҳи замонавӣ гирифтани масканҳое, ки дар онҳо кино намоиш карда мешавад, гузаронидаи қорҳои таъмиру тарҳи маблағ талаб мекунанд. Барои ин аз бӯҷаи давлат 40 млрд. сӯм ҷудо карда шудааст. Бинои қорҳои давлатӣ-унитари «Ўзбекфилм», Кохи кино ба номи Навоӣ, аз ҷумла, то 1 апрели соли равон бояд аз таъмири пура бароварда шаванд. Барои кинотеатрҳои наву замонавӣ низ ба нақша гирифта шудааст.

Нақшаҳои «Ўзбеккино» тавачҷунгез: дар бораи шоир ва мутафаккирони бузург Навоӣ ва Бобур филмҳои наву офарида мешаванд. Ба сурат бардошта шудани картинаҳо оид ба ғайолиятӣ ибратбахони олимон, муаллимон, ҷавони эҷодкор ва шахсонӣ имконияти ҷисмониашон маҳлуд мавриди назар мекунанд.

Дар соли 2020 ба экран баровардани 30 филми бадеӣ ва 30 филми ҳуҷҷатӣ, ки ҷамъ аз 60 киём иборат аст, ба нақша даромадааст.

Барои истиқболи сазоворӣ 75-солагии Ҷалябабузург дар назди киносозони низ вазифаҳои муҳим истодаанд. Тахияи филмҳои ҳуҷҷатӣ, ба эътибори та-

мошобинони рӯз расонидани фактҳои таърихӣ аҳамияти ҷудогона дорад.

Охири соли 1941 дар остонаи Смоленск гурӯҳи калони аскарҳои мо асир афтода, ба конслагери Амтерфорт воқеа дар Нидерландия фиришода шуданд. Ҷамъи асирон тақрибан 800 нафар, аз онҳо 101 нафарашон ҷанговарон буданд, ки аз вилояти Самарқанд сафарбар карда шудаанд.

Ҷашнон ба назди асирон, ки азоби гурӯнагӣ аз сар мегузаронанд, пораҳои нонро ҳаво медиҳанд. Душман ниғрон, ки асирон чун сағҳои гурӯна ба нон дарафтанд. Фотографҳо омода ба навор бардоштанд. Габбелс ба ин восита «халқҳои ёбӣ»-ро чӣ тавр хор мекунанд ва бо ин гӯё ба чӣ қодир аст, ба дунё намоиш дода, ҳамчунин аскарони худро рӯҳбаланд гардонданд. Вале тирӣ душман ҳок мекунанд: асирон нонпораҳоро бо эҳтиёт бардошта, ба ҷашм молида, ба яқдигар дароз мекунанд...

Филми ҳуҷҷатӣ «101» аз ин ҳуҷус бо кӯмаки молиявии ҳокимияти вилояти Самарқанд ба навор гирифта шуда ва 40 дақиқа даровар мекунанд. Он дар арафаи 75-солагии ҷашни ғалаба намоиш хоҳад ёфт.

М. ШОДИЕВ, ХАБАРНИГОРИ «ОВОЗИ ТОҶИК».

ФАЪОЛИЯТИ ИЛМӢ РИВОҶ МЕӢБАД

Дар Маркази матбуоти миллий бо ташаббуси Комиссияи олии аттестатсионӣ Девони Вазирон дар мавзӯи «Вазифаҳои устувор дар фаъолияти Комиссияи олии аттестатсионӣ» нишастӣ матбуотӣ ба амал омад. Дар он намоияндагони созиши номбурда, мутахассисон ширкат варзиданд.

Дар қорабинӣ таъкид гардид, ки дар солҳои охир дар мамлакатаи мо барои тайёр кардани кадрҳои илмӣ ва илмиву педагогӣ баландма-

самараноки босуръат дар амалиёт қорӣ кардани наҷаҳои илмӣ, рағбатнокосии тавачҷуҳои ҷавонон ба фаъолияти илмӣ, баланд бардоштани нуфузи илмӣ тартиби дар асоси низоми ҷамъия бинарӣ (дугтоғӣ) ба довтолабе, ки доктори фалсафа (PhD) ё дараҷаи илмӣ ба он баробар мекунанд, доктори илм додани низоми таълими пас аз мактаби олий» аз 16 фев-

рали соли 2017 ва қор «Дар бораи қорабиниҳои қорӣ кардани тамоилҳои нави идоракунӣ дар низоми таълими олий ва миёнаи махсус» аз 11 июли соли 2019 аҳамияти таърихӣ касб кард. Хусусан, дар давоми солҳои 2013-2019 аз 3450 нафар талабгор 1175 нафар ба дараҷаи доктори илм ва 2275 нафар ба дараҷаи доктори фалсафа тасдиқ гардид. Аз инҳо 787 нафар доктори илм ва ҳамаи докторҳои фалсафа дар давраи пас аз 1 июли соли 2017 ба гирифтани дараҷаи илмӣ ноил гардиданд.

Дар ин қорат боз як қизро қайд кардан лозим аст: то 1 июли соли 2017 дар муассисаҳои таълими олий ва илмиву тадқиқотӣ ба ақсарият вақолатҳо соҳиб мешаванд; бо назардошти талабҳои иқтисодии тарҳамӣ дар асоси низоми гардиши ҳуҷҷати электронӣ дар қорабинӣ аттестатсия бинарӣ қабул кардани инҳо 5 таъминоти барномавӣ қор ва дар амалиёт қорӣ карда мешавад; бо максаси ба ҳамаи наҷаҳои илмӣ миллий шароити мусовӣ фароҳам овардан рӯйхати наҷаҳои илмӣ милли, ки қорон қор қардани наҷаҳои илмӣ тахсия гардиданд, беқор карда мешавад; эълон қардани мақолаҳо дар маҷаллаҳои қоронӣ импакт-фактор, ки дар таҷрибаи байналхалқӣ васеъ қорбаст мегарданд, ба қорабинӣ аттестатсия қорӣ карда мешавад; тартиби эътироф қардани ҳуҷҷат дар бораи дар давлати хориҷӣ гирифтани дараҷаи илмӣ қуллан аз нав дида баромада, дар Ағенти хизматҳои давлатӣ ё даргоҳи хизматҳои давлатӣ яғонаи интерфаъл амалиосии қорабинӣ роҳандозӣ хоҳад шуд.

Ба таъбири Президентӣ кишвар: «Мо дар асоси талабҳои замони ҳозира тақмил додани фаъолияти ҳама соҳаҳои низоми таълим ва тарбияро вазифаи яқумдараҷаи худ медонем».

Х. ХАМИДОВ, ХАБАРНИГОРИ «ОВОЗИ ТОҶИК».

ПОӢ БИБАНД АЗ РАҲИ НОРАФТАНӢ...

Дархости бехтарине, ки меҳмон ба мизбон таманно мекунанд, даст ба дуо бардошта «хонаат тӯйхона швад», гуфтан аст. Воқеан, тӯй амри нек аст. Халқи мо аз қадимулайём бо нияти тӯй иморат мекунанд ва сарват мегузаранд. Тӯйи фарзандонро дидаи орзуи олитарини хар як падару модар аст...

Сухбатӣ мо бо яке аз ашхоси обрӯманди маҳаллаи «Фаровон»-и ноҳияи Сайхунобод, ба қавле муаллими мӯйсифеди мактаби рақами 19-ум, Аълоҳии таълими халқ Бозорбӯй Қурбонов дар атрофи ҳамина масъала буд.

– Муаллим, шумо, албатта, аз қарору фармонҳое, ки бобати ба тартиб овардани тӯй маърақо эълон шуданд, хабар доред. Хоҷишаманд, ки фикру мулоҳизаҳои хешро дар ин бора бо ҳаводорони рӯзномаи «Овози тоҷик» ба ҳам бинед.

– Пеш аз он, ки банд баъзе мулоҳизаҳои худро иброз намоям, бояд гӯям, ки гуфта хоям ҳаргиз маънои «санги ман даҳ ман», ё «ҳамин тавр бояд бошад»-ро надорад. Онҳо танҳо фикру андешаҳои шахсианд, беш не. Албатта хар як қарору фармони Президент, ё Ҳукумати ҷумҳурий баҳри нақшаҳои мардуми кишвар аст. Аммо пас аз хар қарору фармоне, ки бевосита ба маънавияти халқ дахлдор бошад, вучудамро бори гарони хиҷлат фаро мегард ва фишор меорад ба ақлам, ба шуурам. Ақл ба шӯр меояд: қай мо ба лаби ин вартаи бемаънавияти расидем? Охир, аҷдоди мо, магар маҳз бо маърифату маънавияти

– Роҳи нисбатан наздик ҳамчунӣ аст. На танҳо муаллимон, балки ҳамаи зиёниён бояд ҳамчунӣ меҳнат кунем. Фарзандонро, ҳамсогонро, ҳамдеҳагонро, ҳамватанонро бояд хидоят кунем, ба онҳо фаҳмонем, ки қарорҳои ҳукуматро на аз тарси қарима, балки бо дарки моҳияти онҳо ҳурмат кунанд. Ба аҳли дорои нисбатан бод фаҳмонд, ки дабдабабозӣ, худнамоӣ аз бедеӣ наӣ аст.

Воизи Кошифӣ дар «Ақлоки Мусинӣ» овардааст: «...Ба амонат хиёнат раво нест. Масалан, дида амонатест, ки бад-он ба осори қудрат нағираранд. Гӯш амонатест, ки суҳанони ҳақ истимӯ буданд. Забон амонатест, ки бад-он зикр гӯянд. Даст амонатест, ки бар-он нафъ ба халқ расонанд...» Бармеояд неъмате, ки Худо баҳри аҳли қорон арзонӣ қардаст, нис амонат аст, на баҳри худнамоӣ ва исрофқорӣ, балки барои хайру эсофони биниэмданд. Агар не он, ки қудрати додан дорад, қудрати боз пас гирифтани нис дорад...Ва ба амонат хиёнат, ғоятӣ бедеӣнаӣ будааст...

– **Аз хайру эсофон ёдовар шудед, имрӯз ваъияти қорема дар ин бобат дар қадом поя аст?**

– Хайру эсофон як рукни маънавият аст ва дар радифи суннатҳои бехтарини аҷдодӣ қарор дорад. Бояд эътироф намуд, ки сиеъати оқилонаи Президентӣ кишварамон дар ин ҷода нис баръало намӯён шуд. Тадбирқорону соҳибқорон ин суннати аҷдодиро ҳоло

эқтиром мекунанд ва боиси хурсандист, ки сафи онҳо тодари меафзозад. Ҳадисе, ки Мавлоно Ҷомӣ назм кардаанд:

Дил ба даст овар, ки ҳаҷчи Ақбар аст, Аз ҳазорон Каъба як дил бехтар аст,

– месазад, ки яке аз ширҳои рӯзгори имрӯзу фардои мо бошад. Бигирем тавонгаре фалон доллар сарф қарда, тӯйи овозадоре дод. Овози он тӯй умри қӯтоҳ дорад. Агар ӯ даҳқи хамон сарватро сарф қарда, тӯйи як ниёмзандро мегузаранд, чанд авлоди он ниёмзанд номи ӯро бо эқтиром ба забон мегирӣфт. Боз, савоб амалест, ба ҷашми Худованд наздик ва бехтарин воситаи рағби гуноҳ... Маврид, ки мувофиқ афтод, мешоҳаст бо қ мулоҳизани рашапайванди ин мавзӯро гӯям. Чанд сол пеш тариқи телевизион барномаеро бо иштироки нависандаи шодравон Тоҳир Малик дида будам. Дар рафти барнома нависанда чунин гуфта буд: «...Ба масъиди даромада, қолиҳони бешуморе таҳ қарда монда...» ва мақсади нависанда аз ин наҳ задани ибодатгоҳ набуд. Ин ҷо боз гап дар сари ҳамаи маънавият аст, саҳаҳтар гӯем, маънавияти эсофон. Масъиди даргоҳи муқаддас аст, мардум он ҷо баҳри бо Офарандагор наздиктар шудан раванд ва месазад, ки обод кунем ин макорно. Аммо қош мо ба муҳтоҷон, ба мактабхоямон нис ба ҳамин ҷашм нигоҳ қардан, дил ба даст оварданро меомӯҳтем. Банда дар тӯли умри

шасту ду солаам бори аввал аз даҳони Президент шунидам, ки дар қомаи мо «камбағалон» нис будаанд. Ин ҳақиқати талхро дар 25 соли сипаригашта ягон роҳбар ба забон нағирӣфта буд. Бармеояд, ки будаанд ниёмзандони эсофон. «Муъмин бародари муъмин аст». Пас дасти саҳават дароз кунем ба бародари хеш...

– **Муаллим, ваъият дар мактаб чӣ гуна аст? Оё шогирдон доир ба тӯй маърақо фикри мустақили худро доранд?**

– Мо дар дехот зиндагӣ мекунем. Мардуми дехот на танҳо ҳама яқдигарро мешиносанд, балки ҳафт пушти яқдигарро медонанд. Агар устод ба шогирд чизеро талқин кунуда шогирд дар зиндагӣ ақси онро бинад, тасавуру қунед натиҷабардори ӯ чӣ ранг мегард. Гуфтанам, ки ин ҷо боз ҳамон ҳамчунӣ лозим аст, муаммороз аз як гиребон сар баровардан ҳал мекунанд. Албатта, устодон хидоятгари роҳи ронанд, аммо бодӣ гуфт, ки онҳо ба кӯмаки волидайнӣ ниёз доранд. Ин гапи нав нест, балки муаммои қуҳнаи ҳалталаб аст. Бояд иқро шуд, ки ҳаққори мактабу падару модарон ба дараҷаи бодӣ шояд нест. Ба ҷуз аз қамъомеди падару модарон (қамъомеди модарон гӯем аниқтар аст) кам иттифоқ афтодааст, ки падар ё модаре омада, ба дарсҳо иштиқор қарда бошад... Ҷашм ибраттир аст. Пас мебояд зиндагӣ ҳаррӯзи тамоми деҳа ибратгоҳи хуб бошад. Танҳо дар ҳамаи сурат

дар тарбияи насли наврас натиҷаи дилхоҳ ба даст меояд... Биёем ба масъалаи фикри мустақили шогирдон. Албатта, солҳои мактабҳои фикри мустақили хонанда то андозае шакл меёбад. Аммо олами романтика хеле мунаққаб аст ва қавонон моиланд ба ин олам. Аз ин рӯ табиист, ки фикри ақидани онҳо тез-тез дигаргун мешавад. Бигирем, қавон тарафдори тӯйи пурадабада нест. Аммо падару модари ӯ: «Мо орзуи ҳавас дорем, ту як бор хондор мешавӣ, аз пул парво нақун!» гӯянд, кам дар кам қавонон ба ақидани худ истодагари қарда метавонанд. Чи тавре ки дар боло гуфтем, олами романтика хеле рангину...боз оҳанраҳо дорад ва мешикананд «фикри мустақил»-ро... Мебинед, ки мо баҳри ҳалли муаммо боз сӯйи маънавият бодӣ равем...

– **Ташаққор, муаллим. Ба ҳаққдорони «Овози тоҷик» боз чӣ гуфтанӣҳо доред?**

– Орзуро айб нест, мегӯянд. Банда меҳостам гӯям, ки қош садсолагии «Овози тоҷик»-ро бо даҳҳо ҳазор адади нашр пешвоз гирем. Он гоҳ бо овози баланд маънавият, ки маънавияти халқи мо қорат рост қардааст.

– **Омин!**

Тўхтамиши БОҚӢ, ХАБАРНИГОРИ «ОВОЗИ ТОҶИК» ДАР ВИЛОЯТИ СИРДАРӢ.

Ҳикояҳои ибратпазир

Ба сухани кампираш ғўш карда...

Мўйсафед аз бозор баррача харид ва ният кард, ки онро калон карда қурбонӣ диҳад. Баррача то расидани моҳи қурбон чун қўшқор калон шуд. Рўзе кампири мўйсафед гуфт:

– Додош, қўшқорамонро фурухта, барои қурбонӣ ягон баррачаи хурдакро биёред ҳуб мешуд.

– Не, ман ҳаминро ният карда будам, – гуфт мўйсафед.

Кампир норозиёна гургург карду аз паси қораш рафт. Мўйсафед фикр кард: «Ғали кампир ҳам чун дорад, қўшқор нағзақак пул мешавад, бо нархи арзон баррачаеро боз меҳарам».

Бо ҳамин фикру хаёл мўйсафед ба бозор рафт. Барраи калонакро савдо кард ва хост аз ҳамёнаш пулро ба соҳиби барра диҳад.

Аммо дар кисааш пул набуд, қисабур пулашро рабудааст! Мўйсафед оташин шуда «ба ғали кампири кўтоҳақл ғўш карда мани аҳмақ мурам, ҳозир рафта бо ӯ маслиҳат накарда қўшқорро сар меҳарам», гуфту роҳи хонаашро пеш гирифт.

Саросема ба молхона даромад ва «болои сўхта намақоб», қўшқор дар бандаш пачида, ҳаром мурдааст.

Амалҳои савоб

Пирамарде бемор шуд. Се нафар писарашро ба наздаш ҳафта, молу мулкшаро баробар тақсим кард ва гуфт:

– Писарҳоям, дар дастам танҳо як марвориди қиматбаҳо монд. Онро ба касе, ки се моҳи охир қорҳои савобро иҷро кардааст, медиҳам.

Ғали падарро шундида писари калонӣ гуфт:

– Падарҷон, рўзе дар соҳил гаштугузор мекардам. Ногоҳ чашмам ба ҷавонзане афтид, ки ин сў-он сўйи дарё фарёданон тохту тоз дошт. Фаҳмидам, ки фарзанди хурдтаракӣ ӯ ба об фарк шудааст. Ҷонамро дар хатар монда худро ба об андохтам ва хурдтаракро ҳалос кардам. Модар фарзандашро ба огуш кашаида, маро дуо кард.

– Боракалло, писар, ту кори мардро иҷро кардаӣ! Навбат ба писари дуюм расид:

– Дар дукон бо хариду фуруш машғул будам. Ношinosе омада, як даста пулро дода гуфт, ки «ба ту амонат, баъди ду-се рўз омада мегирам».

Аз байн ду-се моҳ гузашт. Рўзе соҳиби амонат омад ва ман онҳоро ба ӯ супоридам. Ба амонати ӯ хиёнат накардам.

– Боракалло, писар, ту ҳам кори ниҳоят олиҷанобро ба об овардаӣ! Хиёнат накардан ба амонат кори савоб аст.

Писари сеюм ба сухан даромад: – Маро душмане буд ашаддӣ. Рўзе хостам ба сайри кўҳ бароям. Хангоми сайр нигоҳам ба шахсе афтид, ки дар лаби чар меҳобид. Агар каме ҷунбад, ба чарии бетат меафтад.

Ба наздаш рафтам, дидам, ки ӯ душмани ашаддӣ ман.

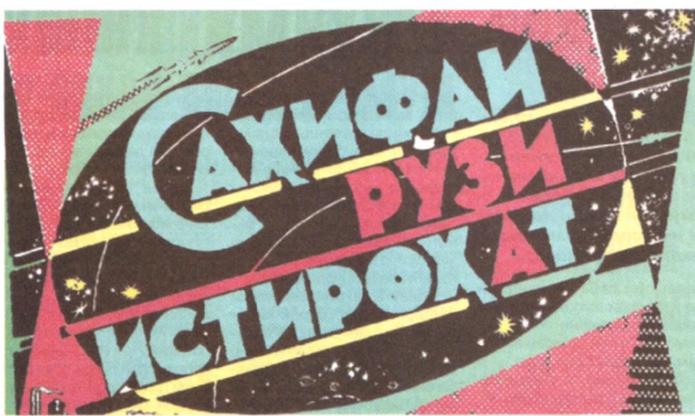
Агар тела диҳам, ба чар афтида мемирам. Ба душманам маргро раво надидам.

Уро бедор карда «ҳез, ҳаётат дар хавф» гуфтам ва аз марг наҷот додам.

Пирамард писари сеюмро ба огуш кашаида гуфт:

– Боракалло, писарам, ту низ кори савобро ба сомон расондӣ, душманатро аз марг наҷот додаӣ. Ин марвориди қиматбаҳо аз туст.

Гирдоваранда Б. ФАРИШТА.

Фестивали пенчак-силат

Дар Тошқанд фестивали байналхалқӣ бахшида ба намуди варзиши пенчак-силат баргузор гардид, ки дар доираи он аҷуғамани сеюми ҷумҳуриҳои Осиёи Марказӣ низ ба амал омад.

Пенчак-силат яке аз намудҳои варзише мебошад, ки дар солҳои охир дар ҷумҳуриҳои минтақа низ оммавӣ мегардад.

Тавре ки роҳбари Федератсияи пенчак-силати Ўзбекистон Азиз Ҷурабоев меғӯяд, ҳоло дар Ўзбекистон беш аз чор ҳазор нафар бо ин намуди варзиш машғул аст. Ва бинобар гуфтаҳои ӯ, дар даҳи вилояти шубҳаи пенчак-силат фаъолият дорад.

Моҳи июли соли қорӣ дар яке аз мамлакатҳои бунёдгузори Ассотсиатсияи байналхалқӣ пенчак-силат – Малайзия чемпиониати ҷаҳон баргузор мегардад, ки дар он иштироки намояндагони беш аз 70 мамлақати ҷаҳон дар назар дошта шудааст.

Дар минтақаи мо ҳоло се бор чемпионат аз рӯи пенчак-силат баргузор шудааст. Дар

ҷумҳуриҳои минтақа ба андозаҳои гуногун он оммавӣ мегардад.

– Дар ҷумҳурии мо низ пенчак-силат чанд сол аст, ки оммавӣ пайдо менамояд, – меғӯяд намояндаи Федератсияи пенчак-силати шаҳри Душанбе Матлуба Каримова. – Дар ҷумҳурии мо хусусан ба намудҳои варзиши яқдараба сабук, ки ба танҳои инсон зарбаи саҳт намерасонад, эътибор зиёд аст.

Тавре ки ноиб-президенти Федератсияи пенчак-силати Малайзия Федератсияи байналхалқӣ ин намуди варзиш Малайзия, Индонезия, Бруней ва Сингапур мебошанд. Ҳоло барои боз ҳам оммавӣ намудани ин намуди варзиш дар ҷаҳон қорҳои зиёд пеш бурда мешавад.

Дар фестивали Тошқанд меҳмонан ғайр аз минтақаи Осиёи Марказӣ – Русия, Малайзия, Туркия, Индонезия низ ширкат намуданд.

Т. МИРҲАҲЕВ.

Садсола шаведу...

ДАВЛАТИ ПИРӢ

Истикоматкунандаи маҳаллаи Саккокии ноҳияи Учтепаи пойтахт Зиёвуддинбобо Асомов 100-сола шуд. Ба муборакбодсозӣ рафта, дар хонадони ӯ байзу таровати дигар хис кардем.

Фарзанд, набераю абера, қарибону пайвандон гирд омаданд. Тахти роҳбарии ҳокими ноҳияи Учтепа Ф.Абдуллоев раиси шубҳаи ноҳияи бунёди «Нуроний» З.Асадов, раиси бунёди ҷамоати хайрияи «Махалла» Ф.Шамсиев, раиси шӯрои бунёди «Нуроний»-и шаҳри Тошқанд Р.Калонов, намояндагони Иттифоқи ҷавонони ноҳия бо тухфаҳо ба хонадони соҳибҷашн рафтанд. Бахту саодат, даму соатҳои хуши аъзои оиларо дида, дил меҳонад шодмонӣ баҳам бинад. Дар ҳамин гуна синни муборак ҳам ҳар омадаро бо чеҳраи кушод истиқбол ва хайрамақдам меғӯяд Зиёвуддинбобо.

– Аз дилатон чӣ меғӯзаред, бобо? – табассумоме меғӯсрам. Меғӯяд: – Аз он ки ба ин гуна рӯзҳои мунаввар ва доруламон расонд, ба Офаридгор шукрона меорам. Ба роҳбари давлат, бинобар эътибори муҳим ба сохлӯрддогон, ташаккури беҳад. Ба давлати мо чашм нарасад. Дастархонамон ҳамеша ғурӯзу неъмат, диёромон осуда, дар ҳама хонадонҳо осоиштагӣ ва хуррамӣ ҳукмрон бод.

З.Асомов соли 1920 дар Тошқанд ба дунё омад. Солҳои 1935-1938 омӯзшинох педагогии пойтахтро ба итмом расонд ва дар курси маҳви бесаводии маҳаллаи Қизилқўпрӯк чун муаллим фаъолият намуд.

Дар солҳои душвори Чанги дуюми ҷаҳон, айни замон, ба таълиму

тарбияи насли наврас машғул гардид. Баъди пируӣ дар барқарорсозии хоҷагии халқ хисса гузошт. Барои хидматҳои шоён вай бо медалҳои «Барои хизмати фидокорона дар ақибгоҳ», «30-солагии Ғалаба аз болои фашизм», «Собиқадори меҳнат», ҳамчунин нишонҳои ба муносибати 50-солагӣ ва 70-солагии Ғалаба муқофотонида шудааст.

Имрӯзо садҳо нафар шоғирдони З.Асомов дар соҳаҳои гуногун меҳнат мекунанд. Бобо бо ҳамсари худ Раҳимаия 5 писар ва 4 духтарро ба воя расонд, ки ҳама соҳиби маълумоти олианд. Духтараш Дилбарая ҳоло дар синни 74, писараш Ҳочимурод дар синни 72 буда, онҳо низ роҳҳои пасту баланди зиндагиро тай намудаанд.

Аснои шинос шудан ба роҳи ҳаёти Зиёвуддинбобо, ки соҳиби 22 набера, 46 абера ва 5 чабера мебошад, ҷи будани бардошт ва матонати инсониро дигарбора хис меомоед. На ҳар кас ба санҷишҳои рӯзгор тоб оварда ва бо шукру қаноат душворихоро паси сар месозад.

Зиёвуддинбобо дар ҳамин синни сол ҳам ҳамеша бо аҳли маҳалла ҳамнафас. Дуо мекунанд меҳру оқибат дар байни мардум, хусусан, аҳли хонадон, байни ҳешу пайвандон кам нагардад.

Меғӯяд, дуои пирон иҷобат мегардад. Онҳо ба маънои ҳақиқӣ фаизи хонадон, зинати рӯзгоранд. Умрашон зиёда бод, давлати пирӣ ба ҳар кас насиб кунад.

Д. ГУЛЧЕРА.

Носипос (Тамсил)

Нихолаке аз беҳи тоқ сар боло кард. То даме, ки ниҳол қад мекашиду ба ёрӣ мўҳтоҷ буд, тоқ онро нигоҳубин мекард. Обу гизоеро, ки ба тоқ дода мешуд, баробар тақсим мекарданд. Аз шомлоқ боронҳои саҳт тоқ сипар, гармии офтоб бошад, соябони сари ниҳолак буд. Ниҳолак бошиддат нашьунамо мекард. Аз зебоии худ дар қурта намеғунҷид. Тоқ ҳамонро сарпарастии ниҳолакро ба ўҳда дошт. Ниҳолак дарахти сершӯро барг шуд. Акнун чун рӯзҳои аввал аз тоқ бо нигоҳи имдодталабона ёрӣ намеғӯсрид. Хар қадар ки меҳост обу гизо меғирифт. Майдонӣ қадқашии тоқ торафт тангтар мешуд. Ба ин ҳам қаноат карда, обу гизо меғфт ва вақташ, ки расид, ғўрачаҳо хўшаҳои калони ширин мешуданд. Агар дарахт бо шоху баргаш роҳи нурҳои офтобро намеғирифт, ҳеҷ гап набуд. Аммо ҷунон паҳну парешон шуда буд, ки офтоб базўр ба баъзе навдаҳои тоқ мерасид.

Хўшаҳои зарду сурхи ҷилдорӣ тоқро дида, дарахт даруни худро меҳўрд. Меҳост навдаҳои худро пахтар кунанд. Тоқ дигар тоқат карда натавониста, ба ҳамсояш, яъне дарахт таъкид кард, ки каме ҷафстар шуда истад ва пеши офтобро нагирад. Дарахт тоқро писанд накарда, шохояшро пахтар кард. Тоқ ба ин низ тоб оварда, дар вақту соати мувофиқ ғўрачаҳо ва баъди каме обу гизо хўшаҳои зарду сурхи ҷилдорӣ ба бор овард. Он дарахт то ханўзи нурҳои офтоб ва обу гизоеро ба худаш гирифта, қад афрохта истодааст, вале оё шохҳои азимаш борвар мешуда бошанд?..

Саодат САНГИНОВА, омўзгори мактаби таҳсилоти ҷамаонии рақами 82-и ноҳияи Сарносиё.

Усто Нуруллоҳ, ки чун дуредгари гулдаст ном бароварда, дар деҳаҳои гирду атроф низ эътибори хос дорад, рўзе хонаамон омад ва гуфт:

– Ба иморати Самариддинакро бардоштанам ду сол шуд, ҳақиқатан на додааст. Пули нақд надорам, агар хоҳед навбастеро, ки ду сол инчони бонӣ мекунам, ба шумо диҳам, гуфт вай, розӣ шудам ва гуфтам, ки беғоҳ ба хонааш рафта, ҳамон ҷо гапзанон мекунем. Ҳамроҳ намеравем?

Хуб гуфтам. Самариддинакро, ки омўзгори собиқадор аст, ҳама эҳтиром мекунанд. Аз рӯи шундидам, се фарзандаш дар таълимгоҳҳои олиӣ пойтахт таҳсил доранд. Хонондан, хусусан, дар асоси шартнома осон нест. Шояд аз ҳамин сабаб ҳақиқи усторо дар вақташ дода натавониста бошад.

Дами шом дар назди дарвозаи муаллим ҳозир шудем. Вай бо чеҳраи кушод, милои замон, ҳичолаке муро пешвоз гирифт. Ба меҳмонхонааш тақлиф кард. Вале мо бинобар тангии фурсаат хоҳиши самимонаи ўро қабул нанамудем.

– Чой дафъан дигар, устод. Навбастеро бинем. Самар-муаллим бинабар дар вақташ пардохта нашедани ҳақиқи усто зари бисёр гуфт ва маро ҷониби молхона бурда:

– Ана, – гуфт навбасти фарбеҳеро нишон дода ва илова намуд: – Ба қасбон нишон додам, тақрибан 250 килограмм бор доштааст, худатон ҳам чӣ қадар бор доштанашро таҳмин кунед, ба ҳисобу китобам, се фарзандаш дар таълимгоҳҳои олиӣ пойтахт таҳсил доранд. Хонондан, хусусан, дар асоси шартнома осон нест. Шояд аз ҳамин сабаб ҳақиқи усторо дар вақташ дода натавониста бошад.

Дами шом дар назди дарвозаи муаллим ҳозир шудем. Вай бо чеҳраи кушод, милои замон, ҳичолаке муро пешвоз гирифт. Ба меҳмонхонааш тақлиф кард. Вале мо бинобар тангии фурсаат хоҳиши самимонаи ўро қабул нанамудем.

– Яъне пул не, ҳамин моли худро диҳанд, шумо ба хидмати худ розӣ? – пурсидам.

– Ҳа, – гуфт вай. Ва бо:

– Даст диҳед, – ғўи соҳиби мол усто дастӣ худро дароз кард. Дароз карду: – Истед, истед, – гуфт чашмаш ногоҳ ба модагов:

– Уэр, усточон. Вазъияти ногувор ба амал омад.

– Усто, – гуфтам ба дуредгар, ки тирағӣ ба рўяш панҷа зада, ноором нафас мекашид, маслиҳатомез нигариста, – буқара ба бозор бароред, фурушед, ба пулаш аз ин хубтар модагов харед.

– Усто, усточон. Вазъияти ногувор ба амал омад.

– Усто, – гуфтам ба дуредгар, ки тирағӣ ба рўяш панҷа зада, ноором нафас мекашид, маслиҳатомез нигариста, – буқара ба бозор бароред, фурушед, ба пулаш аз ин хубтар модагов харед.

– Усто, усточон. Вазъияти ногувор ба амал омад.

– Усто, – гуфтам ба дуредгар, ки тирағӣ ба рўяш панҷа зада, ноором нафас мекашид, маслиҳатомез нигариста, – буқара ба бозор бароред, фурушед, ба пулаш аз ин хубтар модагов харед.

Майдони ёдгорӣ аз шарк ба фарб 750 метр, аз шимол ба ҷануб 200-250 метр масофоро ишғол намудааст. Майдони умумиаш 4 гектар. Он аз арки аъло, худуди арки аъло, девори қалъаи берун, ҷойи истиқомати ва аз бисохе, ки бо максидҳои гуногун истифода бурдаанд, иборат аст.

Кампиртепа соли 1972 аз ҷониби археолог Эдвард Ртвеладзе муайян

карда шудааст. Дар манбаҳои таърихӣ оварда шудааст, ки Искандари Мақдунӣ дар солҳои 329-326 пеш аз милод дар Осиёи Миёна қалъаву истеҳкомҳо барпо намудааст. Яке аз он қалъаҳо Окс-Александрия буда, дераз аз байн рафтани онро таҳмин кардаанд. Таърихшиносон тўли солҳо дар бораи он, ки қадоме аз онҳо – ёдгори археологӣ Ойхонуи шимоли Афғонистони имрўза, Эски Тирмиз ва ё Кампиртепаи Сурхондарё – қалъаи Искандари бузург мақсуб мебад, баҳс доранд. Дар форуми байналхалқии археологӣ «Ўзбекистон дар қорҳои тамаддун», ки моҳи августӣ соли 2019 барпо шуд, эъзон гардид, ки бино ба кофтукоғи солҳои охири олимони шаҳри бандари Окс-Александрия соҳили Амударё харобаҳои Кампиртепа ба ҳисоб меравад.

Суратгир: Ч. ҚЎЗИМУРОДОВ (Ўза).

Кампиртепа оё Окс-Александрияи гумшуда аст?

Дар ҷумҳуриятон масканҳои таърихи ғароиб бисёранд. Яке аз онҳо ёдгори Кампиртепа ба шумор меравад. Ёдгори Кампиртепа, ки ба таърихи охири асри IV пеш аз милод ва миёнаҳои асри II мансуб аст, дар соҳили ростӣ Амударё, дар ҷое, ки Амударё ба Қарасув мепайвандад, дар масофаи 1,5-2 км дар фарб ҷойгир шудааст.

– Фирк карда бинам, – гуфт вай ва рафтагор шуд. – Истед, – гуфтам ман, – навбастеро мебаред ё не? – Не, – дархон кушод ӯ. – Модагов мебуд, гапи дигар. Ҳамсари Самар-муаллим пайдо шуд ва бо илтиҷо ба усто нигарист: – Додарҷон, ин гов ободии рўзгори мо. – Хуб. Ман рафтам. Усто ин гуфт ва аз мол-

РИЗОИЯТ

ве, ки дар кунчи молхона баста шуда буд, афтада ва дастфишорӣ бо соҳиби молро нася гузошта, ҷониби говмеш ду-се қадам гузошт:

– Муаллимҷон, модаговро медиҳед. – Не, – рад кард Самар-муаллим. – Бордор аст, ба наздикӣ мезояд, ширчу чурғоташ, агар Худо хоҳад, насоби бачаҳои ин хонадон. – Намешавад, ғўед?

хона баромада, ҷониби дарвоза роқ меша гурифт.

– Илтимос, истед, – шитобон аз пасас омад Самар-муаллим. Усто истод ва:

– Навабастеро намегирам, – гуфт. – Говро гиред, ман розӣ, – соҳиби хона маънидор лабханд намуд. – Кани, қафо гардел. Худи хозир...

– Додош, чӣ кор мекунед? – норозиёна ба соҳиби сар нигарист соҳибаи хона.

– Ором! – гуфт муаллим ҷониби ҳамсараш. – Усто чизе ғўнд ҳамон. Бе ин ҳам наздашон мо саҳт хичолат. Усто, ки қорро тамоном кард, арақи пешонааш хушк на шуда, бояд ҳаққашро дод. Мо чӣ кор кардем?

– Усто, усточон. Вазъияти ногувор ба амал омад.

– Усто, – гуфтам ба дуредгар, ки тирағӣ ба рўяш панҷа зада, ноором нафас мекашид, маслиҳатомез нигариста, – буқара ба бозор бароред, фурушед, ба пулаш аз ин хубтар модагов харед.

– Усто, усточон. Вазъияти ногувор ба амал омад.

– Усто, – гуфтам ба дуредгар, ки тирағӣ ба рўяш панҷа зада, ноором нафас мекашид, маслиҳатомез нигариста, – буқара ба бозор бароред, фурушед, ба пулаш аз ин хубтар модагов харед.

торҳои дилан нохун зад.

Дар бурдани гов, ки хеле фарбеҳу тануманд, болои ин обистан булу базўр роқ меафт, ба усто Нуруллоҳ кўмак кардам. Вай хўсанд. Як кунҷи дили ман ғаш.

Гағоҳи рўзи дарвозаро қасе қўфт. Бароям, усто Нуруллоҳ, Рангаш сапсафед.

– Бисёед. Тинҷӣ аст? – Напурсед. Гов мурдааст.

– Чӣ-я? – баданам ваҷаррос зад.

– Розиям, гуфту... – овози усто ларзон баромад.

– Розӣ буд, розӣ буд, – гуфтам ман, – аммо... – Аз оғил барорем, ғўем зўрамон намерасад. Зормонда, ин қадар калон, ин қадар вазнин. Се-чор қаси дигарро ёфта, қашола накунем намешавад. Одам кофта гаштаам. Гардел...

Муаллим онҷунон ҳаяҷаномез ин суҳанро гуфт, ки хиссе дардолуд ба

Ю. ХОЛМЎМИН.

ДАР САҲОВАТУ ЭҲСОН

Подшоҳи Яман бо қараму саховат ва ҳислати эҳсонӣ мурувват худро голиб ҳисобида, барои хосу ом дастархон кушода ва иқром ба мўҳтоҷону дармондагон намуда буд.

Меҳост, ки ҷуз номи қарамӣ ӯ бар забонҳои мақур нашавад ва ғайр аз сифату саҳи ӯ дар атрофи олами машҳур нигарад. Агар қасе дар пеши ӯ сифати Ҳотам ба забон биёрад, оташи ғазабаш шўёлавар меғашт ва меғуфт: «Ҳотам марде саҳронии аст. На ӯро рутбаи мамлақатдорӣ ва на мансаби фармонравӣ, на қуввати ҷаҳонгирӣ ва на бозӯи кишвар. Пайдост, ки аз дастӣ ӯ чӣ қарам ояд, ман он чӣ дар соле Ҳотам ҳосил ба даст орад, дар як рўз ба соил (ғадо) медиҳам ва сад баробари хони ӯ дар як ҷошт ба меҳмон мениҳам».

Рўзе подшоҳи Яман ҷашни азим сохта буд. Ногоҳ қасе ба ҳамду санои Ҳотам оғоз намуд.

Малик аз он биранҷид ва ирқи ҳасадаш ба ҳаракат омад ва ба худ андешид, ки забони аҳли замон дар ситиҳои Ҳотам аст. Сифати нақуриворӣ меҳмондорӣ ӯ бар дили мардумон фаромўш не. Пас, бехтар, ки киштии умри ўро дар гарқоби фано афганам ва сад баробари хони ӯро аз лавҳи зиндагонӣ мавҳ кунам.

Байт: *Ки то ҳаст Ҳотам дар айёми ман, Ба неқӣ нахоҳад шудан номи ман.*

Дар пойтахти ӯ айёрпешае буд, ки барои як дирам сад хуро миён мебаост ва бо умеди андақ фоида шиши дили бисёр қасонро ба санги чафо мешикаст.

Алкисса, шохӣ Яман ўро талабид ва бо ваъдаҳо ўро умедвор сохта фармуд, ки бо ҳазор найрангу хила Ҳотамро несту нобуд кунад.

Айёр ўқаддори қатли Ҳотам шуда, аз пайи қабिलाи Тай гашт ва баъд аз муддате бадон сарзамин расид. Бо ҷавони хушҳўи нақурӯе, ки симои бузургӣ ва хирадмандӣ аз ӯ хувайдо буд, мулоқот кард. Ҷавон аз рӯи меҳрубонӣ ва ширинзабонӣ ўро пурсиши гарм намуд ва пурсид, ки аз кучо меовӣ ва ба кучо меравӣ?

Айёрпеша ҷавоб дод, ки аз Яман меоям, азимати Шом дорам. Ҷавон илтимос кард, ки имшаб ба хонаи ман меҳмон шав ва қулбаи маро бо нури хўзури худ биёроӣ. Он айёр бо хушҳўӣ ва дилҷўӣ тақлифи ҷавонро қабул кард ва рўй бар манзили вай ниҳод. Ҷавон айёрро зиёфат кард ва ҳар лаҳза барои меҳмон тақаллуфи зиёде менамуд ва таомҳову машруботи рангоранг тартиб мефармуд.

Меҳмон соат ба соат он ҷавонро таҳсин мекард ва ба забон санои офарици ӯ меғуфт. Байт:

Таборақаллоҳ, аз ин мардумиву хушҳўӣ, Гузаштай зи ҳама некўён ба неқӣ.

Бад-ин минвол шаби тира ба поён расид ва субҳи равшан рўй аз уфқи Маширик оғози тулў кард. Меҳмон бо дидаи гирён бо мизбон хайрухуш намуд. Ҷавон дархост мекард, ки ду-се рўзе ин ҷо истиқомат намоям.

Айёр гуфт, ки қоре муҳим маро дар пеш аст.

Ҷавон гуфт, маро ташрифи марҳамият арзонӣ дор ва муҳиме, ки ҳаст бо ман дар миён ор. Шояд мададе расонам.

Меҳмон чун дилнавозӣ ва ҷавонмардӣ аз вай мушоҳида карда буд, ба худ тааммул намуд, ки қори муҳиме, ки маро дар пеш аст, бе имдод ва дастерӣ чунин ёр саранҷом нахоҳад ёфт, ки мардест мурувату қорсо ва дилҷўӣ гарибнавоз. Ва бех аст, ки парда аз рўй бардорам ва ўро маҳрами худ созам.

Пас, ҷавонро савганд хўронд ва бо таъкиди бешумор сирри худро ба ӯ дар миён ниҳоду гуфт:

«Шундидам, ки дар ин навоҳӣ Ҳотам ном қасе ҳаст, ки лофи ҷавонмардӣ мезанад ва даъвои эҳсонӣ мардумнавозӣ мекунанд. Шохӣ Яманро зоҳир ӯ аз дағдағае дар дил ва малоле дар хотир пақид омада. Ва ман марди парешонрўзгорам ва шултони вилоти Яман маро талабиду ваъдаи молу матои фаровон намуд, ба шартӣ он ки Ҳотамро пайдо кунам ва ба қатл орам ва сари ўро тухфаи пешии малик барам. Ман на Ҳотамро мешиносам, на роҳи манзиллашро. Аз дарешпарварӣ ва гарибнавозии ту аҷубӣ гариб набошад, ки Ҳотамро ба ман намой ва дар қатли ӯ мададгорӣ кунӣ ва бо мадади ту аз давлати шох баҳраманд гардам».

Ҷавон гуфт: «Эй меҳмон, барҳезу пеш аз он ки мутааллиқони ман хабардор